

ARCHA

1
2002

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

občanské činnosti – včasná mluva a učebnice slovenštiny – kdo je dobrovolník? – volání – vlny smotkaných stran – dambudáca 2002
– představujeme inex - sdružení dobrovolných aktivit – nicem na festivalu pražského školství – co mi to dalo... – dobrovolnická planeta malého prince – stanovisko pionýra k problematice dobrovolníka – o romech a vzdělání – 30 dní pro neziskový sektor popáté
– výhody životního pojištění – kronika – kalendář – příloha: cestou domů - představení občanského sdružení letní dům – k bílé knize

K Bílé knize . . .

Vážení kolegové, skoro se ostýchám mluvit před tak slouvným shromážděním. Přesto tak činím.

Přečetl jsem si Bilou knihu. Mimochodem – obálka je vyvedena v oblíbených barvách předsedkyně České rady dětí a mládeže. Pokud jste nevěděli, jaké má ing. Vohralíková oblíbené barvy, tak teď to víte.

V tomto smyslu se obálka povedla..., ale vážně. Přečetl jsem si Bilou knihu a byl poněkud zděšen. Jako učitel tím vším, co mladým lidem nenabízíme. Možná se o to tu a tam snažíme, ale máme věru co dohánět.

Jako zastupitel a komunální politik v rodných malých Roztokách pak tím, jak velká bude ještě práce zástupců neziskového sektoru, aby přesvědčili obecní a městské radní a starosty o tom, že ne jen čistírny odpadních vod a vyasfaltované ulice, jakkoliv jsou důležité, ale komunikace s mladými lidmi, přiblížení se jim a vytvoření vhodného prostředí pro jejich aktivity, jakýsi podíl na věcech komunálních – jsou to právě a pro zdravý rozvoj obce vpravdě nezbytné.

Bylo by skvělé, kdyby semináře o Bílé knize pořádalo ministerium školství v malých městech a obcích a kdyby sály a hostince pro semi-

náře určené byly plny zrcadel. Zrcadla by ze všech stran odrážela zděšení, nevědomost a překvapení těch komunálních politiků, kteří o takovýchto věcech slyší poprvé, i farizejské škleby těch, kteří se tváří, že už mají všechno z Bílé knihy v malíčku, ale nekonají podle toho ani příslovecné Ň.

Můj příspěvek není sourodý, proto teď odskočím k tomu, kdo nám Bilou knihu zprostředkoval.

Byl to stát, tedy ministerstvo školství, respektive jeho odbor pro mládež.

Mám teď možnost jeho šefovi Jindřichu Fryčovi vrátit ...milá slova, která pronesl na sněmu tomíků.

Vrátím mu je rád, protože rád konstatuji, že máme vcelku dobrý a vcelku pilný odbor pro mládež a že mám pocit, že úředníci jsou našimi partnery. To není v tomto státě časté a obvyklé. To vcelku říkat musím, jsme nezávislé sdružení.

Hned ale varovně vztýčím prst! V Bílé knize se na mnoha místech píše o tom, jak ráda by se mládež podílela na běhu věcí svých. Prosím tedy stát, ministerium, jeho odbor, aby nechali mladé vedoucí, vůdce, čify či jak to nazveme, pracovat s dětmi už od 18 let, totiž aby v připravovaném zákoně o mládeži neprosazovali zvýšení

hranice u pobytových akcí delších 4 dnů z 18 na 21 roků.

Rodiče a sdružení, to je dost husté a zkušené síto, proč si myslet, že stát je zde chytřejší?

Mám pocit, že prosadí-li stát, ministerstvo, odbor, tuto hranici přes vůli tomíků, junáků, ligistů a mnoha dalších, kterým v nesčíslných případech zkomplikuje život, nepřijmou jinak vcelku rozumný zákon za svůj a budou to umět nahlas pojmenovat. Byla by to škoda. Proč by mladí lidé měli nést na pětidenní výpravě svou kůži na trh o tři roky později, než ji nosí v odpovědnosti trestněprávní? Svůj příspěvek zakončím povzdychnutím.

K mnoha hezkým věcem, které Bílá kniha popisuje, je třeba dobrá vůle vzdělaných lidí. K mnoha jiným jsou však, žel, potřeba i peníze. Právě rozdělené prostředky státního rozpočtu určené na mládež a přidělené „našemu“ odboru státním rozpočtem jsou ale rok od roku nižší. Letošní snížení je drastické a u velkých spolků, které mohu srovnat, se pohybuje ve statisícových výškách.

Trochu tomu nerozumím a vybízím všechny, kteří chtějí a mohou to někde nahlas říkat, aby tak veheimentně činili.

Dobrá vůle, podněty, modro-žluté obálky a takovéto konference nám nemusejí být nic platné, když rank, který je opravdovou nadějí a perspektivou lidstva, bude nadále chudnout.

Děkuji za pozornost
Tomáš Novotný

„Dobrovolníci jsou odvážní lidé a jsou ochotni se za něco postavit. Jsou ochotni zasvětit své ruce, svou mysl a především svá srdce službě ostatním. Tím přinášejí lidem naději a dodávají sílu k překonávání jejich slabostí. Odměnou za to jim je vědomí, že jejich činnost má skutečný význam. Jejich odvaha a odhodlání by měly být pro nás všechny inspirací.“

Z projevu generálního tajemníka OSN Kofiho Annana při zahájení Mezinárodního roku dobrovolníků 5. 12. 2000

Občanské ctosti

Každý z nás si už někdy v životě zkusil být dobrovolníkem.

Dobročinnost považujeme za jednu z občanských ctostí, které v našem světě mají kořeny v křesťanské morálce. Dobročinnost zahrnuje **dárcovství**, které se týká peněžitých i nepeněžitých darů potřebným nebo na veřejně prospěšné účely, a **dobrovolnictví**, které je možno rozdělit na několik oblastí. Pro dobrovolnou činnost zaměřenou na rodinu, příbuzenstvo, sousedy se používá termínu **občanská výpomoc**. Činnost

v rámci komunity např. v obci, kolem fary, sportovního klubu apod. lze nazvat **dobrovolnictví vzájemně prospěšné**. Dobrovolnictví v rámci neziskových organizací a dobrovolnických center označujeme jako **veřejně prospěšné dobrovolnictví**. Je to vědomá, svobodně zvolená činnost ve prospěch druhých, kterou poskytují občané bezplatně, dávají svůj čas, energii a schopnosti ve prospěch nějaké konkrétní činnosti. Dobrovolnictví je zároveň zdrojem nových zkušeností, zážitků i příležitostí pro osobní růst dobrovolníků.

Podle textu PhDr. Jiřího Tošnera, HESTIA, z materiálů ICN ke kampani „30 dní pro občanský sektor“ 2002

Vladimír Mlynář a dětská sdružení

Víte, co je to kimovka? Byl jste někdy na družinovce?

Kimovka je soutěž v pamatování. Taky jsem ji jako dítě hrával na táborech. A nikdy mi to moc nešlo. Družinovka je – nepletu-li se – výprava družiny, většinou jednodenní.

Seděl jste na polní latrině, spal v týpku?

Samozřejmě. Každoročně na přelomu července a srpna jezdím s kamarády a svými dětmi do lesa na tábor nedaleko Blatné. Spíme ve stanech a jiná toaleta než latrina tam není. Je to tam úžasné: nefungují tam mobilní telefony, není elektřina, nedoručují se noviny. Na týden zapominám na svět politiky.

Tušíte, že zkratku ODS jsme (třeba tomíci v Roztokách) používali už někdy v roce 1981, a že znamenala „oddílová schůzka“?

To slyším poprvé. Jako člen Unie svobody jsem si ale oddechl, že nepoužíváte zkratku US.

Setkal jste se někdy, pane Mlynáři, s něčím z klubovního, oddílového nebo podobně spolkového života?

Jako dítě jsem chodil do Pionýra – tehdy nic jiného nesmělo být – a měl štěstí, že naši vedoucí se maximálně snažili, aby náš program byl podobný skautu. Moji dva synové byli několik let členy skauta na Praze šest, konkrétně v oddíle Vlčat. Bohužel když odešel jejich vedoucí Ťuk, kterého měli strašně rádi, oddíl se rozpadl. Dnes se setkávám jako poslanec především s představiteli různých spolků a sdružení.

Čemu se věnují vaše děti?

Podobným věcem jako jiné děti. Milují počítače a spousty času tráví na Internetu. Starší syn hraje navíc baseball, mladší hraje basketball.

Jak nás vidíte vy, politik? Nás – sdružení dobrovolníků, kteří dělají (krom několika málo profesionálních úředníků) zdarma s úplně cizími dětmi a jsou tím vším táborněním, tancováním, organizováním a hraním tak trochu posedlí?

Obdivuji to. Každý, kdo je ochoten ve svém volném čase se aktivně angažovat ve prospěch jiných, a navíc dětí, je hoden úcty.

Znáte zákon o mládeži, resp. to znění, které je v současnosti k dispozici? Považujete takový zákon za potřebný?

Jen povrchně. Uprímně řečeno, nejsem si jist, že takový zákon potřebujeme. Jsem vyznavačem principu, že zákonů by mělo být co nejméně a měly by být přísně vynucovány. Pokud mě někdo nepřesvědčí, že zde jsou problémy, které skutečně nelze řešit jinak než zákonem, jsem spíše skeptik.

V listopadu roku 2001 jste podpořil návrh poslance komise, aby majetek po někdejším SSM byl předán spolkům či obcím. Tak se vzápětí i stalo, resp. likvidátor fondu na tom – doufejme – usilovně pracuje.

Trvalo to však skoro devět let, během nichž byla řada objektů zdevastována či rozkradena. Tušíte proč? Proč to tak dlouho trvalo?

Je to ostuda. Spousta majetku se rozkradla a poztrácela. Myslím, že základní chybou bylo, že jsme po roce '89 nechali svazácký majetek takřkajíc v postsvazáckých rukou.

Rozdělování proběhne ještě jednou. Váš postoj?

Už se stalo. Hlasoval jsem pro.

Spolky dětí a mladých lidí (třeba Junák, Asociace Tom, Pionýři,

Duha, Ymca a desítky dalších), celkem asi 150 tisíc mladých lidí a dětí, získávají ze státního rozpočtu ročně desítky milionů korun.

Máte představu, co s těmi penězi organizace udělají?

Nebudu si vymýšlet: konkrétní představu nemám, neznám jejich rozpočty. Obecně ale platí, že neziskové nestátní organizace hospodaří účelně. Rozhodně lépe než stát.

Sešli jsme se s vámi (zástupci spolků) už asi třikrát. Na poslední schůzce jste nadhodil, že byste se nebránil být něčím jako lobbyistou za naše zájmy. Platí to pořád?

Samozřejmě.

Po sérii schůzek s poslanci a senátory bychom rádi (Česká rada dětí a mládeže) uspořádali veskrze neformální setkání politiků – těch, které naše téma nenudí – se zástupci spolků a zejména s mladými...Myslíme si totiž, že bude dobré, když mladí tomíci, pionýři či táborníci uvidí, že lidé, které znají z obrazovek a novin, se zajímají také o jejich spolkovou činnost. Našel byste si na takové setkání čas?

Ano, čas si udělám. Takové setkání by bylo užitečné pro nás politiky.

Pane poslanče, děkujeme za odpovědi.

Tomáš Novotný
převzato z časopisu Tomík

Vladimír Mlynář se narodil v roce 1966 Ritě Budínové – profesorce ekonomie pražské VŠE a Zdeňku Mlynářovi – reformnímu komunistovi šedesátých let. Po maturitě v roce 1985 vystřídal různá zaměstnání, dalšímu studiu totiž režim zabránil. Byl manipulátem v Národní galerii, sanitářem v nemocnici a nakonec topičem. V roce 1987 se oženil se svou někdejší spolužačkou z gymnázia Lucií Pavlíkovou, s níž má dva syny. Po roce 1990 strávil několik měsíců v USA, později působil v časopisu Reflex, nejprve jako redaktor, později jako šéfredaktor. Na konci roku 1997 se stal v Tošovského vládě poradcem. Od ledna 1998 byl ministrem bez portfeje pověřeným funkcí mluvčího vlády. V březnu 1998 vstoupil do nově vzniklé politické strany Unie svobody, za níž byl v červnu v parlamentních volbách zvolen poslancem za volební obvod Praha, a v roce 2000 byl jejím 1. místopředsedou. O další stranické funkce se rozhodl již neusilovat a zůstat prozatím řadovým poslancem.

(ze životopisu na www stránce Vladimíra Mlynáře)

Dobrovolník? To by mohl být nadšenec, který ale nic pořádného neumí – takový „Brouk Pytlík“. A nebo vyuk, který zneužívá lidské důvěry – a nechá se za tuhle svou vykutálenost ještě podporovat státem. Nebo by to naopak mohl být trouba, který nepochopil, jak funguje „neviditelná ruka trhu“ – a tak je ho třeba vyždímat dřív, než padne pod horou nesplnitelných úkolů, které si ve své naivitě nechal naložit.

Kdo je dobrovolník?

Právě proto, že žádnou z těchto charakteristik nepovažuje ČRDM za vystihující význam a smysl dobrovolnictví, snaží se podporovat veřejnou debatu na toto téma. Zde vám nabízíme hlavní výsledky dosavadní diskuse, k nimž ČRDM a její členská sdružení přispěla.

K Zákonu o dobrovolnické službě (výstup z pracovního semináře pořádaného Českou radou dětí a mládeže)

- 1) V českém právním řádu chybí jasné zakotvení rozdílu mezi **obecnou a vzájemnou** prospěšností. To se negativně promítá do věcné návazné právní normy, již právě tento zákon je.
- 2) Historickým vývojem u nás (zejména ve 2. polovině 19. století) se přitom obecná prospěšnost významně rozvíjela prostřednictvím spolků (v dnešní terminologii sdružení)
- 3) Předloženým zákonem navržený model dobrovolnické služby ovšem zcela **diskriminuje dobrovolnou činnost členů sdružení** (v první řadě sdružení dětí a mládeže), pokud ji – v souladu s hlavním posláním svého sdružení – vykonávají ve prospěch dětí a dospívajících – členů těchto sdružení. V předloženém zákoně jde o §2 závěr odstavce (2), §3 odstavec (3) a §8 odstavec (2). Implicitně pak i §8 odstavec (1) (předpokládaná rozdílnost „vysílající“ a „přijímající“ organizace).
- 4) Jelikož v českých poměrech je právě tato skupina dobrovolných činovníků vykonávajících činnost **obecně prospěšnou** při výchově dětí a mladých lidí zdaleka nejpočetnější, je výše uvedená diskriminace vážným nedostatkem předloženého zákona a zbytečně podvazuje jeho možné pozitivní důsledky.
- 5) Nejde přitom o upřednostňování či privilegia, nýbrž o to, aby na obecně prospěšnou činnost vykonávanou na základě členství ve sdružení bylo pohlíženo stejně jako na obecně prospěšnou činnost vykonávanou na základě navržených akreditací.
- 6) V případě uznání této dobrovolnické služby na základě obecně prospěšné činnosti vykonávané při výchově dětí a mladých lidí na základě členství by přitom nešlo o přímé finanční požadavky na státní rozpočet (neboť tato činnost je po „své linii“ podporována v rámci MŠMT), nýbrž
 - o společenskou a morální podporu vyjádřenou i možností „dobrovolnického statutu“, který by jeho nositele legitimoval např. při uvolňování na prázdninovou činnost, ucházení se o studijní či pracovní obor, v němž může uplatnit získané dovednosti, vědomosti i zkušenosti ap.
 - o možnost dobrovolnické služby jako alternativy v nezaměstnanosti

- o možnost dobrovolnou práci pokrýt alespoň částečně povinné vlastní náklady při čerpání dotačních prostředků
- 7) Je třeba zajistit, aby z tohoto zákona nevyplývala možnost zdaňovat dobrovolnou práci konanou v rámci sdružení jako hodnotu vytvořenou „nemateriálním plněním“ (už je znám případ takového postupu v Brně)
 - 8) Pokud bude přijat tento zákon v navržené podobě (diskriminující dobrovolnou obecně prospěšnou činnost konanou v rámci členství), je nezbytné, aby na něj navázal zákon o dobrovolné práci, který by tuto diskriminaci napravil.

Návrh zákona o dobrovolnické službě ZMĚNY ZA ČESKOU RADU DĚTÍ A MLÁDEŽE

Úvodní poznámka:

Smyslem dále navržených změn je zajistit, aby z možností dobrovolnické služby nebyli vyloučeni členové občanských sdružení, obecně prospěšných společností či církevně právnických osob, kteří tuto dobrovolnickou službu (zahrnující činnosti vymezené odstavcem (1) v § 2) vykonávají **v rámci naplňování poslání** tohoto sdružení, OPS či církevně právní osoby jako jejich členové. Jde tedy o diferencovaný přístup k **členskému poměru**, který v současné verzi návrhu zákona automaticky diskvalifikuje k výkonu dobrovolnické služby, pokud ji dotýčný vykonává v rámci svého sdružení, obecně prospěšné společnosti či církevního subjektu. Dále jde o řešení situace, kdy – v důsledku předchozí úpravy – „vysílající“ i „přijímající“ organizace může být stejným subjektem.

Konkrétní návrhy:

- 1) do § 2 Vymezení pojmů vložít nový odstavec (2) (s následným přečíslováním dvou zbylých odstavců) tohoto znění:

(2) Členským poměrem pro účely tohoto zákona se nerozumí členství v občanských sdruženích, obecně prospěšných společnostech a církevních právních subjektech, které mají ve svém hlavním poslání činnosti uvedené v předchozím odstavci.
- 2) v § 8 odstavec (1) i (2) doplnit úvodní větu takto:

Pokud vysílající a přijímající organizace není totožná, vysílající organizace (dále již podle původního znění).

Uvedené návrhy vznikly na semináři na téma Dobrovolník, který pořádala ČRDM 18. prosince 2001.

Veletrh

Stejně jako minulý rok využila ČRDM příležitosti a spolu s NICEM vyslala začátkem ledna zástupce do Brna na veletrhy cestovního ruchu a regionů GO & Regioutour, aby představovali, propagovali, informovali ... Vyrázili jsme již den předem a rozbili v brněnské výstavní hale ležení společné s pěti členskými sdruženími (O. S. Altus, Azimut, Keltioi, YMCA, ZS „Morava“) a centrem volného času Lužánky. Nakonec jsme se na společných 10 x 10 m vešli bez přetlačování.

Chvilí po otevření se začaly haly plnit a i když naše umístění nebylo pod náporom hlavního proudu návštěvníků (na druhou stranu nám společnost BVV poskytla plochu za velice symbolickou cenu, za což děkujeme), cestu k našemu stánku si jich našla spousta. Když srovnám tento ročník s minulým, mám pocit, že pro nás vyzněl lépe. Ke stánku přicházelo víc lidí, kteří už věděli, co že to ta ČRDM vlastně je, a chtěli se zeptat na nějaké bližší informace – např.

o Bambiriádě, kterou zná také spousta lidí. Bylo samozřejmě i mnoho návštěvníků, kteří neměli tušení, co jsme zač. To samo o sobě není tak smutné, jako počet lidí, kteří se vyloženě nechťeli nic dozvědět. Je ale třeba uvažovat pozitivně a počítat spíše ty, kteří od nás odcházeli bohatší o pár

vědomostí. Stejně jako minulý rok se mnoho návštěvníků podívovalo, že ještě existuje sdružení Pionýr. Setkali jsme se i s pánem, který se nad tím faktem nepodívoval, ale vyloženě pohoršoval a vykřikoval něco o darebácích, ale měli jsme i humorný zážitek s hostem, který si Asociaci turistických oddílů mládeže – A-TOM spojil s Jadernou elektrárnou Temelín. Podtrženo a sečteno, mám pocit, že podobná propagace má určitě smysl. Nic ale není bez chybičky a i v tomhle ohledu máme před sebou v Kanceláři ČRDM kus práce, aby příští účast na podobné akci byla ještě víc podle našich představ.

Jakub

Valné shromáždění

Prvotním důvodem konání únorového mimořádného valného shromáždění České rady dětí a mládeže (řádné se koná dvakrát ročně – na jaře a na podzim) bylo **jmenování představenstva** – tedy osmičlenného týmu, který si předsedkyně Jana Vohralíková – zvolená na řádném listopadovém VS – vybrala pro řízení ČRDM. Tenhle důvod byl samozřejmě podstatný pro členská sdružení, která přímo ČRDM vytvářejí – a kterých je po tomto VS opět o dvě více. I pro vnějšího pozorovatele by mohlo být zajímavé to, že se v novém představenstvu skutečně objevila polovina nových tváří, z toho dokonce tři mladé ženy (Monika Homolková, Michaela Benešová a Ema Rajnošková). A také lze předpokládat, že by ani vnější pozorovatel nepřehlédl velkorysý postoj zástupců Junáka, který vůbec umožnil tohle mladé, perspektivní představenstvo sestavit. Skauti totiž netrvali na tom, že musejí mít v představenstvu dva zástupce (jako tomu bylo dosud), ani že mají mít opět prvního místopředsedu (pozice nebyla vůbec obsazena). Na tomhle valném shromáždění byla ale vyslána „do světa“ i nabídka mnohým, kteří do ČRDM nepatří a patřit nehodlají. Totiž **cena pro politiky, kteří podporují děti a mladé lidi – PRÍSTAV** – udělovaná v souvislosti

s Bambiriádou. Podmínky ceny (stejně jako podrobnosti o novém představenstvu), můžete najít na internetových stránkách <http://www.adam.cz>. Tady aspoň uvedeme dvě nejdůležitější informace: Návrhy na udělení ceny podávají pouze písemně občanská sdružení dětí a mládeže, domy dětí a mládeže (střediska volného času) nebo školní kluby. **Lhůta k předložení návrhů končí k 10. květnu**

každého roku.

Jiří Zajíc, ČRDM

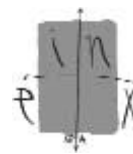
Ani v roce 2002 nebude chybět největší společná prezentace sdružení dětí a mládeže a DDM, Bambiriáda. Proběhne ve 14 městech: Beroun, Brno, České Budějovice, Chomutov, Chrudim, Liberec, Lomnice nad Popelkou, Plzeň, Praha, Olomouc, Ostrava, Šumperk, Uherské Hradiště a Zlín. V Praze bude velkou změnou pro Bambiriádu její nové místo – z vltavských ostrovů (Střeleckého a Dětského) se stěhuje na Letenskou pláň.

Motto letošní Bambiriády je vláček, který projíždí pohádkovou zemí, takže se budeme moci projet od 23. do 26. května 2002 činností sdružení dětí a mládeže nebo center volného času. A nejen to, naleznete zde spoustu dalších zajímavých i netradičních činností dalších neziskových subjektů.

Více informací naleznete na <http://www.bambiriada.cz>, nebo se můžete kdykoliv obrátit na kancelář ČRDM, e-mailem na terezie@adam.cz (Terezie Kozderková), nebo info@bambiriada.cz.

Pokud byste se chtěli zapojit do přípravy pražské Bambiriády, obraťte se buď na ČRDM nebo na koordinátora pražské Bambiriády Daniela Srba na tel. čísle 0602/418 147. Pokud máte zájem pomoci v jiném městě, obraťte se na ČRDM a my Vám rádi předáme kontakt na jednotlivé koordinátory. Letos převzali záštitu: Mgr. Eduard Zeman, ministr školství, mládeže a tělovýchovy, Ing. Jaroslav Tvrdík, ministr obrany, Ing. Karel Březina, ministr a vedoucí Úřadu vlády České republiky, primátoři a starostové jednotlivých měst. Těšíme se, že se s vámi setkáme i na letošním 4. ročníku Bambiriády a přejeme všem

INEX - sdružení dobrovolných aktivit

INEX - Sdružení dobrovolných aktivit je dobrovolnickou neziskovou organizací, která se zaměřuje na mezinárodní projekty s dobrovolníky v České republice, na propagaci a rehabilitaci dobrovolnictví u nás a na dobrovolnou činnost environmentálního, sociálního a kulturního zaměření. Hostí a vysílá stovky dobrovolníků na krátkodobou dobrovolnou službu po celém světě a systematicky se věnuje též dlouhodobým projektům a organizaci příležitostných dobrovolnických činností v naší zemi. Svými aktivitami se snaží také pronikat do témat soužití kultur a nabízet lidem příležitosti k porozumění jiným národům a kulturám. Cílovou skupinou jsou především mladí lidé, kterým se sdružení snaží nabízet smysluplnou činnost a povzbudit je k odpovědnosti za své okolí.

INEX – SDA vznikl v roce 1991. Od svého založení je členem mezinárodní organizace Alliance of European Voluntary Service Organisations, od roku 1999 je dokonce členem jejího Výkonného výboru. Funkci Generálního tajemníka Alliance vykonává Klára Dvořáková. Od roku 1999 je INEX – SDA také členem CCIVS při UNESCO (Co-ordinating Committee of International Voluntary Service). Od roku 2001 je INEX - SDA členem České rady dětí a mládeže.

Naše činnost

Organizujeme mezinárodní veřejně prospěšné projekty dobrovolné práce, které nejen pomáhají řešit konkrétní místní problémy, ale šíří

i myšlenky dobrovolné práce zejména, mezi mladými lidmi. Mladým lidem ze zahraničí umožňujeme účast na projektech u nás a naopak našim mladým lidem zprostředkováváme účast na takových projektech v zahraničí. Touto formou jim chceme dát možnost poznávat každodenní realitu a kulturu cizích zemí jinou než povrchní turistickou formou, poznávat sociální, ekonomické a ostatní rozdíly a prostřednictvím pochopení této rozmanitosti světa pěstovat vzájemnou toleranci.

Druhým a neméně důležitým cílem je již zmíněná dobrovolná pomoc v místech, kde je jí třeba – v malých obcích, v sociálně zaměřených komunitách, v krajině a v péči o památky, v podpoře

rozvoje venkovských mikroregionů. Prostřednictvím našich projektů, táborových seminářů dobrovolné práce, odborně zaměřených seminářů a setkání s lidmi chceme aktivně přispět k oživení jednotlivých míst a podpořit aktivitu občanů a nevládních organizací v účasti na místním dění. Zároveň se snažíme stále vyhledávat nové lokality, kde by činnost dobrovolníků mohla přinést pomoc či podporu při řešení místních problémů. V budoucnu chceme organizovat projekty s dobrovolníky v rámci rozvojové pomoci.

Dlouhodobé dobrovolnictví

INEX – SDA umožňuje rovněž pobyty dlouhodobých dobrovolníků na zajímavých a veřejně prospěšných projektech u nás. Prvními krůčky byli dobrovolníci Evropské dobrovolné služby, kteří pomáhají na projektech ve východních Čechách. Další dobrovolník se chystá do Bílých Karpat, střednědobé dobrovolníky mimo program EVS přivítáme v roce 2002 i v Praze a v Kosteckých

Horkách. Nabízíme pomoc s koordinací a supervizí dlouhodobých dobrovolníků a pomůžeme psát tyto projekty malým sdružením. Hostíme dobrovolníky ze zahraničí i mimo oficiální programy.

Venkovské centrum INEX - SDA

Modrý dům je tradiční venkovský dům v Poorliči, který od počátku roku 2001 funguje jako Venkovské centrum Sdružení dobrovolných aktivit INEX. Postupně je rekonstruován prací našich i zahraničních dobrovolníků v rámci víkendových akcí a zejména krátkodobých mezinárodních dobrovolnických projektů. Vlastní objekt je obnoven a zařizován tak, aby ctěl tradice regionu, maximálně využíval místní obnovitelné zdroje a zároveň architektonicky zachovával tradiční cenný vzhled za smysluplného využívání prostor domu, sýpky i zahrady. Z Modrého domu jsou realizovány projekty pro obec i okolní krajinu, projekty propagující uvědomění si hodnot tradičního venkovského způsobu života v myšlení účastníků projektů i zdejším obyvatel. Součástí Venkovského centra je bývalá škola v Kosteckých Horkách, nyní v pronájmu sdružení, která je postupně zušlechťována tak, aby mohla sloužit pro setkání, semináře, malé konference a výstavy neziskových organizací, dále jako centrum pro koordinaci a propagaci dobrovolné práce především mezi mladými místními lidmi, kteří hledají

uplatnění nebo zkušenost. Je zamýšlena jako základna pro pilotní projekty sdružení zaměřené na podporu aktivit uvnitř venkovské komunity. Je místem krátkodobých a nyní již i dlouhodobých pobytů dobrovolníků z Evropy i celého světa. Od března 2001 je Venkovské centrum Modrý dům místem pobytu dlouhodobých dobrovolníků programu Evropské dobrovolné služby.

Místní a regionální organizace a pobočky

Naší snahou je rovněž pomáhat všem, kteří sdílejí náš pohled na společnost a chtějí naše aktivity rozvíjet ve svém

okolí, v regionu, ve městě nebo venkovské oblasti. Založili jsme proto pobočku Bílé Karpaty, kde již dlouhodobě probíhá řada našich projektů pro krajinu a venkov. Dále zakládáme pobočku v Brně, která bude aktivní zejména v sociální oblasti, konkrétně bude jedním z realizátorů programu Pět P.

Program Pět P je preventivní volnočasový program pro děti postavený na principu dobrovolného vztahu mezi dítětem a dospělým dobrovolníkem. Program Pět P si klade za cíl prospět dětem školního věku, které ještě nepatří do odborné profesionální

péče, ale jejichž životní dráha je již narušena, obvykle nějakým sociálním či zdravotním problémem. Pomocí dítěte spočívá v pravidelném setkávání a trávení volného času dítěte s vybraným dospělým. U dětí zařazených do programu Pět P se setkáváme s nejrůznějšími potřebami, se složitou osobní a rodinnou situací, na straně rodičů nalézáme často náročné životní okolnosti, které mohou rodinu extrémně zatížit. Projekt se snaží vytvořit takové odborné zázemí, aby se případné obtíže alespoň zmírnily. Děti do programu Pět P doporučují výchovní poradci, sociální pracovníci oddělení péče o děti obvodních či okresních úřadů, dětské psychologové a psychiatři. Národním koordinátorem programu Pět P pro ČR je Hestia – Národní dobrovolnické centrum. V Nasavrkách u Chrudimi funguje již dva roky regionální kancelář pro koordinaci našich projektů v ČR. Chystáme založení pobočky pro sociálně zaměřenou dobrovolnickou činnost v Chrudimi. Založení poboček a propagace dobrovolnictví bylo možné uskutečnit v poměrně krátkém termínu zejména díky grantu MPSV, který sdružení obdrželo v rámci Mezinárodního roku dobrovolníků 2001.

Příklady dobrovolnických projektů

Čeští i mezinárodní dobrovolníci pomáhali s realizací širokého komunitního projektu Cesty ke kořenům

Broumovska, který podpořil Česko-německý fond budoucnosti. Na projektu spolupracovalo několik místních i vzdálených nestátních neziskových organizací a místních lidí. Tímto projektem chce INEX - SDA v broumovském regionu pokračovat v systematické práci, která probouzí zájem občanů o vlastní region, jeho historii a kulturu založenou na soužití českého i německého etnika. I do budoucna bychom chtěli přinést další impulsy k diskusi o vztahu bývalých obyvatel k regionu, o vztazích obou kultur, a dále napomoci započatému procesu obnovy historického, přírodního a kulturního bohatství příhraničního regionu Broumovsko. Projekt získal Cenu nadace Sasakawa 2000. Držitelem tohoto ocenění je regionální pobočka STUŽ – Tuž se, Broumovsko! V roce 2001 svoji osobní návštěvou podpořili dobrovolníky na Broumovsku také předseda Senátu PČR pan Petr Pithart a prezident Václav Havel. Mimoto ve spolupráci se sdružením Villa Nova Uhřetín již několikrát rokem participujeme na programu sdružení Život středověké vesnice pořádáním mezinárodních projektů dobrovolné práce. V roce 2000 se INEX - SDA zapojil i do projektu „Židovská Morava – Židovské Brno“ společnosti K2001, a to dobrovolnou pomocí při obnově židovských hřbitovů

v Šafově, Boskovicích a Holešově. Již třetím rokem existuje projekt Bylinkové čaje z Bílých Karpat, určený k záchraně a propagaci tradičních bylin v Bílých Karpatech a na Slovácku. Cílem projektu, na kterém se podílejí čeští a zahraniční dobrovolníci, školní mládež, ochránci přírody a představitelé obcí, je dostat do podvědomí široké veřejnosti vědomosti a praktické zkušenosti s tradičními léčivými bylinami při přípravě bylinných čajů. Z nasbíraných bylinek byly vyrobeny čaje Horňácký odzemek a Horňácký verbuňk. V listopadu 2001 pořádal INEX - SDA v Litomyšli výroční mezinárodní konferenci mezinárodní sítě dobrovolnických organizací Alliance, jejímž je sdružení členem. Tématem úspěšné konference byla "Přístupnost dobrovolné služby – dobrovolníci v místních a sociálních komunitách". Celá realizace proběhla za významné podpory dobrovolníků z celé ČR.

počet členů: 1157
působnost: celostátní

INEX - Sdružení dobrovolných aktivit,
Senovážné náměstí 24,
116 47 Praha 1
Tel: 02/24 10 25 27,
Fax: 02/24 10 23 90,
Mobil: 0604/26 96 85
e-mail: inexsda@inexsda.cz,
klara@inexsda.cz
www.inexsda.cz
Regionální centrum INEX - SDA, 517
41 Kostelecké Horky 25
khorky@inexsda.cz

Hned dvakrát prezentovalo NICEM svou činnost na výstavě Schola Pragensis, která se konala od 20. do 22. března na výstavišti v pražských Letňanech. Jednou v porotě ankety Zlatý Ámos, která tu vrcholila (viz níže), a podruhé samostatným stánkem. NICEM připravovalo svůj stánek stejně jako na předchozích akcích ve spolupráci s ČRD M, takže kromě propagace sdružení obou „střech“ byla hlavní část plochy věnována pozvání na letošní Bambiriádu.

NICEM na festivalu pražského školství

Co je Schola Pragensis

Schola Pragensis je výstava pořádaná Hlavním městem Prahou, letos poprvé na výstavišti v Letňanech a na téma Všenáprava věcí lidských. Sešlo se zde zhruba 90 vystavovatelů, jejichž cílem bylo přiblížit široké veřejnosti, ale zejména rodičům a dětem, nabídku studia na základních a středních školách všech typů. Součástí výstavy byly i odborné semináře. Rozhodně není zanedbatelný fakt, že vstup na výstavu byl zdarma. Pokud výstava chtěla ukázat, že to s pražským školstvím není tak zlé a ve školách jsou pořád lidé, jimž na dětech záleží, myslím, že se jí to podařilo.

Pohled do zákulisí

Našemu minitymu, který se od podzimu loňského roku zabývá za NICEM a ve spolupráci s ČRD M prezentačními akcemi, se podařilo získat stánek uprostřed haly blízko pódia, takže jsme byli nepřehlédnutelní a doslova každý kolem nás musel projít. Polovinu expozice jsem věnovali propagaci Bambiriády, druhou půli vyplnily informace o členských sdružení ČRD M a NICEM a o sponzorech včetně Generali Pojišťovny a. s. Byli jsme totiž asi jediní, komu se podařilo sehnat ceny od sponzorů pro doprovodné soutěže této výstavy výměnou za jejich propagaci v našem stánku. Kromě toho jsme rozdávali letáky a vizitky a nabízeli publikaci „Mladí lidé v měnicích se společnostech“, která si mezi školami získala zaslouženou odezvu. Jako vždy jsme se nespokojili jen s tím, kdo do našeho stánku přišel, a pro jistotu jsme oběhli všechny vystavovatele s našimi materiály. Nebudeme přitom zastírat, že je mnohdy těžké od některých z vás propagační materiály vymámit – a pokud by navíc měly být skutečně přitažlivé, tak je to prakticky nemožné. Ačkoli tu práci děláme doslova na koleně za využití minima finančních prostředků, snažíme se ušít prezentaci na míru cílové skupině příslušné výstavy

a celkem se nám to daří. Pochopitelně – kdyby se mezi vámi našli podobní nadšenci, ochotní při přípravě podobné akce pomoci, určitě neřekneme „ne“. Zájemci se mohou hlásit třeba v Kanceláři ČRD M. A práce je skutečně dost: na dveře klepe Bambiriáda a vzápětí za ní listopadová CVVZ v Praze.

Zlatý Ámos

Že jste tenhle název už někdy slyšeli, ale nedokážete si vzpomenout? Pak vám pomůžeme: anketa Zlatý Ámos o nejoblíbenějšího učitele České republiky se konala letos již poděváté. Anketa se vyhláší vždy na podzim, při příležitosti konání výstavy Vzdělání a řemeslo v Českých Budějovicích.

Možná vás překvapí, že tuto anketu nevyhláší MŠMT, ale stojí za ní Slávek Hrzal se svou Dětskou tiskovou agenturou – Klubem Domino. Na Slávkovi a Dominu leží opravdu všechno od a do zet; informace se k dětem dostávají prostřednictvím internetového rádia Domino i vln Českého rozhlasu. Děti mají do konce prosince možnost přihlásit své učitele, pak se přihlášky zpracují a na přelomu února a března se uskuteční semifinále. Ze semifinále vzejde šest finalistů, kteří se opět pod přísným dozorem poroty a za přítomnosti diváků utkají o titul Zlatý Ámos. Finále se obvykle koná na konci března u příležitosti Dne učitelů a uzavírá ho slavnostní Kantorský bál s korunovací vítěze za přítomnosti ministra školství. Zlatý Ámos 2002 vyvrcholil v pátek 22. března právě na výstavě Schola Pragensis. Dopoledne začalo s malým zpožděním, ale už dlouho před úvodní znělkou to v hale č. 3 vřelo jako v kotli při mistrovském fotbalovém zápase. A jakmile moderátoři Alena Smrzová s Tomášem Černým pozvali na pódium šestici finalistů, vřava ještě vzrostla. Kdo se letos proboujel do finále? Páni učitelé Petr Albrecht z Příbrami, Ivan Bartoš z Českých Budějovic, Pavel Liebich z Rychnova nad Kněžnou, Libor Lepík z Frýdku-Mítku, František Metall z Prahy a také jediná žena, paní učitelka Iva Váňková z Teplic. Nad hlavami publika zavlály transparenty, ozvaly se bubinky a rýmované pokřiky. Za mnohé připomejme třeba nápis „Iva s vámi zamete“ či „Pěť Albrecht na Hrad“. Jen těžko bylo rozumět požadavku moderátorů,

kteří chtěli na chvíli klid, aby soutěž mohla odstartovat. Hned v první disciplíně museli kandidáti na titul Zlatý Ámos zaujmout porotu a diváky krátkým samostatným vystoupením. Slyšeli jsme recitaci (Fr. Metall, P. Albrecht, I. Bartoš), viděli fyzikální pokusy (L. Lepík), obdivovali jsme rychlokreslení (P. Liebich) a Iva Váchová překvapila originálním jazykovým cvičením: do úst si vložila vařenou špagetu a jazykem na ní vyrobila uzal. Pak totéž zopakovala při stoji na hlavě.

Druhý soutěžní úkol prověřil oblíbené pedagogy ze znalostí žákovských hrdinů. Museli poznat ukázkou z Harry Pottera, hlas Dominika Haška a nahrávku skupiny Kryštof. V tradičním třídním víceboji skládali kantoři vlašťovku (hodnotilo se technické provedení a umělecký dojem z letu), nafukovali žvýkačkovou bublinu a třefovali se houbou do živého cíle. O mnohém asi ale rozhodla poslední soutěžní disciplína – vystoupení pedagogů s žáky. A tak jsme mohli shlédnout Petra Albrechta jako bubeníka za hudebního i vokálního doprovodu jeho žáků, František Metall pro nás připravil se svými svěřenci malé dějiny namlouvání. Libor Lepík a jeho dětský tým nám nejen zatancovali na písničku z Pomády, ale přidali vtipnou pozvánku na fiktivní ples fyziků; Pavel Liebich a jeho indiánský kmen zakřepčili u mučednického kůlu se zlým učitelem, parta Ivana Bartoše prodělala před našimi zraky cestu do pravěku i do budoucnosti, Iva Váchová se svými děvčaty rozvířila čarodějnický tanec. Zkrátka, bylo se na co dívat.

Poroty (dětská i dospělá) to neměly snadné. Jak vybrat pouze toho jednoho Zlatého Ámose? Komu přirůknout královskou korunu? Jedna – ta menší – byla jasná už před začátkem finále. „Ámosem sympatákem“ se na základě internetového hlasování stal Libor Lepík. Není na škodu připomenout, že tento pan učitel se probojoval do finále již druhým rokem! Dětská porota si jako nejoblíbenějšího učitele vybrala Pavla Liebicha. A pak už dosavadní Zlatý Ámos pan učitel Václav Kuřik z Hradce Králové připravil královskou korunu i žezlo pro předání tomu, jehož jméno do naprostého ticha vyslovil předseda poroty MUDr. Jan Cimický: Zlatým Ámosem se pro rok 2002 stal Ivan Bartoš. Jihočeská metropole má tak dva Zlaté Ámose – již v roce 1999 si korunu z Prahy odvezla do Budějovic Jarmila Ichová.

Za rok předá Ivan Bartoš učitelskou korunu již desátému Ámosovi. Jubilejní ročník ankety bude zahájen koncem září. Už teď však můžete přemýšlet o tom, jestli ve vašem okolí není budoucí nejoblíbenější učitel České republiky, Zlatý Ámos 2003.

Radka Páleníková

Jak jsem to viděla já

Když mě Slávek Hrzal jako ředitel ankety Zlatý Ámos oslovil, zda bych se nestala členkou poroty, ani jsem se nemusela dlouho rozmyslet, než jsem kývla.

Potěšilo mě, že mi nabídl členství v porotě nejen jako zástupkyni za sdružení dětí a mládeže, ale i jako bývalé učitelce. Koneckonců, těch bývalých učitelů se nás tam sešlo v porotě víc, a také těch, jejichž profese má k dětem či škole hodně blízko – jmenuji třeba Jiřího Chalupu, dramaturga dětských pořadů ČT, Mirku Bendovou za vysílání Českého rozhlasu pro děti, Darinu Martinovskou z Muzea dětské kresby. Už samotné semifinále bylo nesmírně napínavé, a to nejen pro učitele.

V Zrcadlovém sále MŠMT měla porota 1. března za úkol prověřit 16 semifinalistů a z nich vybrat 6 nejlepších. Můžu vám prozradit, že mezi přihlášenými semifinalisty převládali muži a z vyučovacích předmětů – matematika!

Každý z porotců obdržel již dva měsíce před semifinále „studijní materiály“, tedy přihlášky jednotlivých učitelů, na kterých děti uváděly nejen, proč si svého učitele váží a co se jim na něm líbí, ale měly za úkol popsat i zajímavou příhodu, která se jim s jejich oblíbencem stala. A byly to příběhy kouzelné až neuvěřitelné! I já jsem si u každého z nich podtrhla, co mě zaujalo, abych se pak mohla semifinalisty zeptat. Přihláška s příběhem byla vlastně prvním vodítkem pro porotu.

A tak – když si nejprve semifinalisté napsali všichni najednou písemný test ze všeobecných znalostí a pak jsme si postupně zvali jednotlivé učitele „na ústní přezkoušení“ – často jsme při svých dotazech právě vycházeli z těch příběhů, které o učitelích napsaly samy děti. A co jsme se všechno dozvěděli? Dvě paní učitelky děti přezdívaly „zlatovlasými anděly“, další pan učitel je znám tím, že svůj předmět odučí kdykoli a kdekoli a není síla, která by mu v tom zabránila; děčínští nominovali na Zlatého Ámose ředitele tamějšího „domečku“, jiný pan učitel je proslulý svými chemickými pokusy, další napsal a nacvičil s dětmi divadelní hru; byla tu i paní učitelka, která na ZUŠ vyučuje děti tanci, pan učitel, co vede kroužek malých debrujárů – zkrátka sešli se tu sami supermani a supermanky. Málem bych zapoměla, pan učitel Liebich založil se třídou indiánský kmen a když předstoupil před porotu, úplně normálně si nasadil na hlavu indiánskou čelenku a ukázal nám třídní kroniku; bylo to naprosto úžasné, protože pan učitel se choval velmi přirozeně.

Nedokážete si představit, jak bylo nakonec těžké rozhodování! Kolik dát komu bodů, když je třeba ohodnotit každého hned a ne až všechny najednou? Co když někdo pohoří v testu a bude skvělý při ústním? Nebo naopak? Komu dát přednost? Nakonec jsme se zřejmě v porotě všichni řídili šestým smyslem a při udělení bodů jsme brali ohled zejména na kouzlo osobnosti, které se projevilo hlavně při rozhovoru. Tak se ukázaly mezi semifinalisty největší rozdíly. Někdo byl příliš ztrémovaný, někdo příliš suverénní, jiný bez přestání mluvil a mluvil, další zase neuměl zformulovat větu. Vyhráli prostě ti, kteří byli klidní, přirození, opravdoví, upřímní, z jejichž slov vyzářovala láska a důvěra k dětem... Když jsme pak sečetli body, nebyla potřeba žádná další porada poroty. Do finále postoupilo přesně těch šest favoritů, na něž každý z nás myslel.

A co se dělo ve finále, to už víte.

Hanka Konopiská

Valerie Lucas, 25-letá francouzská dobrovolnice, pomáhala v České republice v rámci Evropské dobrovolné služby na projektu Sdružení dobrovolných aktivit INEX. Projekt se jmenuje Venkovské centrum Dům z modrého kamene v Kosteckých Horkách u Chocně. Na začátku února se Valerie po 10 měsících dobrovolné služby vrátila domů, do Bretaně.

Co mi to dalo...

Dobrovolníci v České republice jsem už devět měsíců. Ve Francii jsem pracovala v autoškole jako instruktorka. Měla jsem jedno přání: jednoho dne se zapojit ještě víc do dobrovolné služby. Na tuto myšlenku mne přivedly dvě cesty do Afriky a různé akce založené na dobrovolné práci. Chtěla jsem být dlouhodobou dobrovolnicí, což by mi umožnilo uskutečnit víc věcí, získat zkušenosti a lépe poznat danou zemi.

Vybrala jsem si Českou republiku, protože jsem chtěla poznat kulturu, která se opravdu liší od té francouzské. Projekt v Kosteckých Horkách se mi zdál zajímavý. Lákalo mne žít na venkově a vyzkoušet si soužití s venkovskými obyvateli. Když jsem sem přijela, vše bylo pro mne nové – jazyk, odlišný životní styl a samotný statut dobrovolníka. Ale věřím stále víc, že být dobrovolníkem je nejlepší v cizí zemi. Myslím, že jsem se za těch devět měsíců změnila. Objevila jsem, jakou cenu má princip směny. Chci říct, že jsem se naučila pracovat ne pro peníze, ale pro jiné hodnoty: nabídla jsem plně své služby jedné

asociaci na deset měsíců. Těch deset měsíců jsem pro INEX-SDA nepracovala, ale pomáhala mu.

Statut dobrovolníka se mi zdá pro dnešní společnost důležitý. A měl by být podporován. Otevřel mi plno možností, na které bych jinak nenarazila. Tři týdny jsem prožila komunitním životem (pomáhala jsem jako vedoucí mezinárodního dobrovolnického projektu), což představovalo společně sdílenou práci, jídlo, večírky.

Snažila jsem se oživit vesnici se 151 obyvateli 3000 km od domova. Pokusila jsem se učit francouzštinu české děti. Mottem dobrovolné služby je prostě okusit nové věci. Tyto rozličné zkušenosti jsou vzácné a nedají se vyčíslit cenou. Dobrovolná služba pro mne zůstává volbou, životní volbou. A navíc, možnost dělat odlišné a velmi obohacující věci.

**HLEDÁTE NEJLEVNEJŠÍ
AUTOBUSOVOU DOPRAVU ?
za 13 Kč/km ?**

[PO ČESKÉ REPUBLICE | DO ZAHRANIČÍ]

WWW.BUSSPED.CZ

0205/ 742 660-3 0608/ 94 94 64

Nový server nabízí zajímavé možnosti vyhledávání autobusové přepravy skupin, vložení nabídky volného autobusu.

Jedete na tábor, školu v přírodě či zájezd ?

Nabídněte nevyužitou jízdu autobusu! Pokud jednu cestu platíte prázdný autobus, nabídněte jej jiné skupině. Prostor pro nabídku máte právě zde.

Můžete ušetřit penízky ve své kapse...

BUS SPED
international

Za měsíc budu zpátky ve Francii. Začnu znovu pracovat. Ale těch deset měsíců strávených tady zůstane pořád ve mně. Je to zkušenost, ať dobrá nebo špatná, kterou doporučuji všem, neboť když se vracíme domů, něco se změnilo, něco je jinak. Vidíme věci odlišně a oceníme všechny ty drobnosti, které jsme předtím neviděli. A taky můžeme realizovat všechny ty věci, které jsme se naučili. Udělat pec na chleba. Starat se o kozy. Vést skupinu a organizovat práci. Komunikovat, i když ti druzí nemluví stejným jazykem.

Co ještě dodat? Myslím, že se ještě víc zapojím do

dobrovolničení ve Francii a možná se za pár let zase vydám do nějaké země na dobrovolnou službu.

Jée, málem bych zapoměla... České pivo je výtečné, fernet taky. „Le smažený sýr s hranolkem“ je mé oblíbené jídlo. Praha je nádherné město, Litomyšl se mi také moc líbila. Ale co mám tady nejraději je vlak. Odjezdy vlaků kolem Kosteleckých Horek umím nazpaměť.

Valérie

Z francouzštiny přeložila Mgr. Karolina Krátká

Dobrovolnická planeta Malého prince.....

Tak jsem přemýšlel, kam až, až na jaké dno svých sil, možností a času se může dostat mladý kluk nebo holka, kteří se chtějí stát dobrovolníky a pomáhat podle svých zájmů a zálib?

Na internetové stránky, na naši výzvu v Hestii, na inzeráty na Borovici a všude možné reagují různí mladí lidé. Většinou se jich ptáme, kolik času chtějí tomu všemu věnovat?

Pak následuje výčet činností, které děláme a čím se zabýváme. Většinou se pak náš nový kamarád hroutí a příště se už neozve. Odrazujeme tempem, odrazujeme časem a odrazujeme množstvím.

„Tak to máme tábory, letos už tři, na začátku dokonce tři paralelní akce v sobě, pak dvě expedice do zahraničí, volný klub v Praze a každé dva týdny akce, do toho začínající oddíly, k tomu každý měsíc akce v rámci projektů s Nadací Terezy Maxové, Silvestr a Velikonoce teď nově, schůzky každý týden, každý čtvrtrok valná hromada, nyní už spolupráce pomalu s pěti dětskými domovy od Aše až po Klobouky, návštěvy dětí, odvoz a dovoz, benefiční akce a další individuální projekty našich členů. Tak to je přímá práce s dětmi. K tomu patří účetnictví, alespoň v hrubém zpracování (ostatní dělá chválaboží firma), formuláře, zápisy z akcí, trochu článků na různá místa, příprava programu, vedení akcí, příprava a odeslání grantů, atd... atd... atd... Furt dokola... Takže to máme, suma sumárum, no, hodně, asi

25 hodin denně!!!! Ale to není pro tebe jistě problém, že jo?“

Jsme mladá parta, všichni jsou 100% dobrovolníci, studenti, zaměstnanci na půl i čtvrt úvazku jinde. Taky dotovaní pracovníci z pracáku (to je další trapná záležitost, protože musíme zadonit, aby nám na pracáku dali dotaci pro nějakého našeho pracovníka). Jednou mi paní na pracáku řekla: „Měla jsem tu jednu paní, taky taková aktivistka, pořád něco dělala pro druhé a nakonec se sama stala klientem svého vlastního sdružení.....!“

Všichni ale nemůžeme jet jako buldozer. Vždycky tady budou i takoví, kteří věnují jen pár hodin měsíčně a takoví, kteří tomu věnují bezmála celý den. Ty hnací stroje si musí uvědomit, že nemohou vyžadovat tu samou aktivitu a vitalitu od všech ostatních.

A naopak, ti méně aktivní musí porozumět, že sdružení a jeho projekty jsou postaveny na jejich nápadech a tělesné a duševní účasti.

A nakonec musí být motivace, která nemůže plynout pouze z chuti pomáhat. Jestliže nebudu mít sám co od úst a co na sebe, brzy mne moje dobrovolná hyperaktivita také přejde.

Ondra Martinek, Malý princ

Stanovisko Pionýra k problematice dobrovolníka

Stanovisko

IV. výročního zasedání

České rady Pionýra k problematice dobrovolníka

Rok 2001 byl Organizací spojených národů vyhlášen jako Mezinárodní rok dobrovolníka. Symbolicky byl zvolen první rok nového tisíciletí, který má současně odstartovat tzv. Dekádu dobrovolných aktivit.

V naší republice se rok projevil kupříkladu odstartováním společenské diskuse na téma práce dobrovolníka. Výstupy pracovní skupiny, která z pověření Ministerstva práce a sociální věci připravuje podklady ke zpracování věcného návrhu zákona o dobrovolné službě, přináší řadu cenných postřehů. Nemůžeme však nevidět, že problematika, jak ji chápe pracovní skupina, je pojata z příliš úzkého úhlu pohledu.

Vnímáme přínos dobrovolné služby v zahraničí či možnost využití dobrovolné služby v případech, kdy touto činností může být aktivně naplněn čas mladých nezaměstnaných, kteří tak mohou získat potřebnou praxi a cenné zkušenosti. Chápeme a podporujeme i potřebu vytvoření normy, která by byla v souladu s legislativními úpravami Evropských zemí. Nicméně se nemůžeme zbavit dojmu, že „jazyk“ pracovní skupiny, se pro řadu našich členů stává méně srozumitelným a v základních otázkách týkajících se vymezení pojmů práce dobrovolníka s naším chápáním až neslučitelným.

Historie dobrovolnické práce je v jednotlivých státech různá. V našich zemích má hluboké kořeny ve spolkové činnosti a to již od dob národního obrození.

Historicky tu vedle sebe žily spolky sebedopůrné, které se pokoušely řešit společnými aktivitami své vlastní potřeby a zájmy efektivnější cestou než jakou byla cesta jednotlivce. Dále spolky, které vytvářely zázemí pro činnost dobrovolníků v nejrůznějších oblastech lidského konání. V českém kontextu tedy rozhodně nelze chápat spolkovou činnost pouze jako činnost sebedopůrnou. Naopak jsme přesvědčeni o tom, že řešení dobrovolnické práce prostřednictvím spolkové činnosti může znamenat pro celou naši pospolitost její vyšší stabilitu, lepší organizační zajištění a snad i možnost lepší komunikace dobrovolníků a společnosti.

Převažující pohled na aktivity občanů zapojených do činnosti nadací či spolků (právní řád zavedl pro spolek pojem občanské sdružení) vychází z hodnocení jejich obecné či vzájemné prospěšnosti. Cítíme, že společnost chce tím dát najevo jakési ocenění toho, co občan nad rámec svých občanských povinností pro celek vykonává. V čem však spatřujeme problém je stanovení hranice, která má oddělit činnost „vzájemně“ prospěšnou od činnosti „obecně“ prospěšné. Odmítáme přitom kritérium, že

formálním podchycením občana v členské evidenci spolku jej automaticky zařazuje jako člověka vyvíjejícího činnost vzájemně prospěšnou.

Nesprávnost kritéria členství pro stanovení obecné prospěšnosti můžeme ukázat na příkladech. Vstup občana do Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska ho rozhodně nezavazuje k tomu, že bude hasit jen svůj dům či obydli svých kolegů. Člen Červeného kříže nepřezkoumává u raněných, zda jsou členy jeho sdružení a podobně. Paradoxně je dokonce výkon činnosti člověka, který není členem spolku, považován za obecně prospěšný do okamžiku, než se z něj stane řádný člen.

Nadace, spolky i obecně prospěšné společnosti vytvářejí svým dobrovolníkům profesionální zázemí tak, aby jejich činnost mohla probíhat na potřebné úrovni. Provádějí výcvik dobrovolníků a garantují jejich výsledky. V tomto ohledu se proto jednotlivé typy organizací neodlišují ani základními úkoly, metodickou činností ani počtem svých kmenových zaměstnanců. Je proto logické, že i podmínky, kterých mohou jednotliví dobrovolníci využít jsou doposud stejné, a mělo by tomu tak být i do budoucna.

Z obecného pohledu je činnost dobrovolníků ve sdruženích dětí a mládeže tím zajímavější, že ze své podstaty přivádí k dobrovolné činnosti řadu dalších, především mladých, lidí. V neposlední řadě je spolková činnost základem pro obnovu občanské společnosti v naší zemi. Práce dobrovolníků by neměla být degradována proto, že je realizována v rámci činnosti některého ze spolků.

Pokud je v současné době uvažováno o dělení dobrovolníků podle jejich příslušnosti či nepřislušnosti k některému ze spolků, považujeme tento záměr za chybný a popírající samu podstatu dobrovolnické činnosti v naší české historii.

Vyzýváme proto všechny zainteresované úředníky a především zákonodárce, aby se vyvarovali zjednodušeného pohledu na tuto problematiku, aby tím nebyli diskriminováni z formálních důvodů občané, kteří chtějí pro společnost vykonat práci. Práci, která není mnohdy ani docenována a pro kterou naši členové mnohdy nemají uspokojivé podmínky. Práci, kterou naši dobrovolníci vykonávají mimo své zaměstnání, nejde-li to jinak, i v době své řádné dovolené.

Rádi bychom znali odpověď na otázku, čím se náš dobrovolník liší od ostatních dobrovolníků.

Obracíme se touto cestou na spolutváře připravovaného zákona, aby pečlivě zvážili tuto problematiku tak, aby připravovaný zákon znamenal skutečnou podporu činnosti dobrovolníků. A současně oslovujeme další sdružení dětí a mládeže, aby se k této záležitosti vyjádřila.

Brno, 18. listopadu 2001

*Delegáti
IV. výročního zasedání
České rady Pionýra*

O Romech a vzdělání

s Ing. Karlem Holomkem,
předsedou sdružení
Romů na Moravě

Jakou úlohu hraje podle Vás vzdělání v současném hodnotovém žebříčku Romů v české společnosti?

Vzdělání pro romské děti má prvořadou důležitost. V hodnotovém žebříčku však nezaujímá první místo, jak by se mohlo zdát. Naopak, je až někde na třetím nebo čtvrtém místě. Sehrává zde nepříznivou roli okolnost vysoké nezaměstnanosti Romů, a to mnohé z nich vede k nesprávnému závěru: „Stejně nebudu zaměstnán, ať jsem vzdělaný či nikoliv!“

Romská společnost je však velmi různorodá a tak i pohled na tuto otázku vyznívá u různých skupin Romů jinak. Rozhodně se již vytváří dosti široká vrstva mladých lidí, kteří velmi poctivě usilují o dobré vzdělání a chtějí svůj životní základ položit právě na něm. Být v něčem dobrý a profesionální. Nepochybuji o tom ani dnes, že na základě toho se důstojně a plnohodnotně zařadí do struktur společnosti. Ostatně, vzdělání nezískáváme pouze a jediné kvůli zaměstnání, ale také pro svoje vlastní obohacení života. Také jako nejúčinnější zbraň proti nepravostem a – kvůli pravdě samotné, řečeno stručně. Ale o tom mnozí Romové zatím mnoho netuší. Bohužel.

Jaký tady očekáváte vývoj a co se dá udělat ze strany vaší i majoritní společnosti pro to, aby byl pozitivní?

Vývoj v příštích 10 letech v tom, co nazýváme problémem soužití, nebude určitě příliš povzbudivý. Všichni asi cítíme mírný pokrok. Žádný prudký zlom nenastane. To ani nelze očekávat. Jde však o to, aby všechny excesy intolerance, rasismu a jen obyčejného primitivismu (viz Knížák) byly odsuzovány ve společnosti jednoznačně politiky, umělci, občany a aby takové projevy se považovaly za něco neslušného a nepatřičného. Stačí se podívat na naše politiky třeba do poslanecké sněmovny, nebo na akce některých našich ministrů a hned vidíme, kde se asi nacházíme. A to má být špička. Dokud takové projevy projdou, aniž by je

Ilustrační foto – Romský dětský soubor Čhavorikani Luma

společnost dokázala odsoudit jednoznačně a přinutit takového „pařeza“ k odchodu ze scény, do té doby to s námi bude zlé. To má samozřejmě vliv na celou společnost i na proskribované skupiny, jako jsou např. Romové.

Nač se při svých výchovných a vzdělávacích programech pro děti a mladé lidi zaměřujete?

Naše zaměření je na mimoškolní výchovu dětí a mládeže. Dát prostě dětem program, nenechat je pouze v jejich rodinách, které se jim pohříchu jen málo věnují, při vši lásce, kterou k dětem mají. Tak to chodí. Děláme to prostřednictvím klubů dětí a mládeže, někde máme i komunitní centra. Práce s dětmi se u nás prolíná i s komunikací s dospělými. Zaměření a působení na romskou rodinu je v tomto smyslu také náš velký úkol. Prostřednictvím romských pedagogických asistentů sledujeme i směr výuky žáků a prostřednictvím nejruznějších seminářů a jednání se snažíme prosazovat i multikulturní reformu české školy. Ta prospěje i romskému žákovi více než cokoliv jiného.

S čím máte největší potíže?

S penězi! „Bez peněz do hospody nelez!“ – říká se. Je pravda, že žádný pořádný profesionálně pojatý program bez peněz nelze realizovat. Ale vážně: potíží je mnoho a já je

beru jako věc přirozenou, se kterou je nutno se nějak vypořádat. Ale chcete-li mermomocí vědět, co mne (nás) nejvíce moří, pak je to nedostatek poctivosti a nedostatek rozumné úvahy, kterou u mnohých lidí v okruhu mé působnosti postrádám. Nejen u Romů. A mám na mysli i poctivost obecnou, mimo finance, řekl bych lidskou. Pokrytectví, fráze, pózy, vytáčky, žádná přímá řeč. Stačí se podívat kolem sebe.

Co považujete za největší dosažené úspěchy?

Největším úspěchem je, že jsme už prožili více než 11 let po „revoluci“ v práci pro Romy a s Romy a tím i pro celou společnost, aspoň doufám.

Ptal se Jiří Zajíc

Karel Holomek se narodil v roce 1937 v Brně v rodině původních moravských Romů, kteří se na Moravě usadili na konci 17. století. Jeho

otec Tomáš Holomek byl první vysokoškolsky vzdělaný Rom v bývalém Československu.

30 dní pro občanský sektor popáté

Ústředním tématem letošní kampaně bylo dobrovolnictví.

Koncert pro Kapku naděje a ICN

Kampaň „30 dní pro občanský sektor“ slavnostně otevřel Roman Prorok, poradce předsedy Senátu Parlamentu České republiky. Přítomným přečetl poselství Petra Pitharta, který převzal nad celou akcí záštitu. Zahájení kampaně proběhlo 31. 1. 2002 u příležitosti benefičního koncertu „Hvězdy muzikálů pro Kapku naděje a ICN“, který se konal ve Státní opeře Praha.

V průběhu večera převzali Vendula Svobodová a Marek Šedivý šek na 505 000 Kč pro Kapku naděje a ICN. Částka zahrnuje výtěžek z prodeje vstupenek na koncert. Výtěžek bude rozdělen na poloviny, jedna bude věnována na podporu aktivit Nadačního fondu Kapka naděje, druhá bude použita na podporu dobrovolnických aktivit v regionech ČR.

Koncert byl v přímém přenosu vysílán stanicí Český rozhlas Radiožurnál a jeho záznam uvedla i Česká televize.

Propagace

Cílem mediální části kampaně propagující zmíněné téma bylo upoutat a vyprovokovat k zamyšlení tu část veřejnosti, která se doposud stavěla k dobrovolnictví lhostejně. Informační centrum neziskových organizací spolupracovalo na mediální kampani, která se skládala z plakátů s šesti motivy, rozhlasového spotu a televizního spotu, s reklamní agenturou McCann-Erickson Prague. Hlavním mediálním partnerem byla Česká televize, jako mediální partneri spolupracovali Český rozhlas, Mladá Fronta Dnes, vydavatelství Computer Press a časopis Grantis – Měsíčník pro neziskový sektor. Dále propagaci podpořily Lidové noviny a časopis Týden.

Pro i proti – o plakátech

Kontroverzní styl propagace vyvolal bouřlivou diskusi nejen na oficiálních internetových stránkách kampaně <http://www.30dni.cz>, kde se objevovaly stejnou měrou pozitivní i negativní ohlasy. Kladně reagovali

především jednotliví občané, možná překvapivě byly kritizovány plakáty a spoty ze strany neziskových organizací, které organizují a koordinují dobrovolníky. SOS Centrum Diakonie v Praze podalo dokonce oficiální stížnost Radě pro reklamu, která však byla arbitrážní komisí zamítnuta.

V období 15. 1. –

15. 3. 2002 zaznamenal výběrový monitoring agentury Newton IT 6 465 mediálních ohlasů týkajících se neziskového sektoru. Kampaň „30 dní pro občanský sektor“ byla jmenovitě zmíněna v 351 výstupech.

Kampaň ale není postavena pouze na mediální propagaci. Její významnou částí jsou aktivity neziskového sektoru.

Akce sdružení a organizací

Neziskové organizace pořádaly nejrůznější akce po celé České republice, prostřednictvím nichž chtěly upozornit občany na svoji činnost a existenci.

V průběhu kampaně bylo oficiálně zaregistrováno 451

akcí, kterých se dohromady účastnilo 2737 dobrovolníků. Nejvíce akcí (79) proběhlo v Moravskoslezském kraji, nejméně (8) bylo registrováno v Kraji Vysočina. Počet akcí je však ve skutečnosti větší, neboť některé organizace považují registraci akcí za nedůležitou.

Podrobnější vyhodnocení lze nalézt na <http://www.30dni.cz>.

Internetové stránky <http://www.30dni.cz> celoročně slouží jako informační zdroj o všem, co souvisí s kampaní „30 dní pro občanský sektor“. Na těchto stránkách jsme od 15. 1. do 15. 3. 2002 zaznamenali 8 817 návštěv, což je v průměru 147 denně.

Kampaň po celý rok!

Kampaň „30 dní pro občanský sektor“, již popáté propagovala práci neziskových organizací.

Nejviditelnější částí jejich práce jsou nejrůznější akce pro veřejnost. V průběhu kampaně bylo možné registrovat tyto akce do Kalendáře akcí kampaně. Jelikož aktivity neziskových organizací neprobíhají pouze v únoru, ale po celý rok, Informační centrum neziskových organizací pro vás připravilo celoroční kalendář akcí, který je zveřejněn na internetových stránkách www.icn.cz.

zdroj : www.30dni.cz

Ilustrace na této straně: plakáty z kampaně - pod kontroverzním bílým textem je vždy podrobnější popis práce dobrovolníka

Výhody životního pojištění

S Ing. Petrem Hájkem, vedoucím oddělení pojištění osob pojišťovny Generali hovoříme o aktuálních informacích vztahujících se k životnímu pojištění.

Rok 2001 byl prvním zlomovým rokem, pokud jde o životní pojištění v České republice, díky možnosti, jak snížit daňový základ a ušetřit tak na daních. Jaká je zkušenost v pojišťovně Generali?

„V průběhu roku 2001 velká většina klientů jednoznačně preferovala tuto možnost a uzavírala smlouvy kapitálového životního pojištění, či zvolila cestu pro uzavření pojištění investičního. V porovnání s rokem předchozím, tedy v porovnání roku 2001 k roku 2000 jsme zaznamenali nárůst v počtu uzavřených smluv o 93%. Většina z nich splňuje podmínky daňového zvýhodnění.“

Za zcela nový fenomén v oblasti daňově zvýhodněného životního pojištění lze považovat nárůst pojistek hrazených zaměstnancům jejich zaměstnavatelem. Jaká je vaše zkušenost v tomto směru?

„Stále více se potvrzuje, že daňové zvýhodnění životního pojištění je nejen zajímavé pro firemní klientelu, ale současně výrazně podnětné, neboť efekt pro zaměstnance a zaměstnavatele díky úspoře na sociálním a zdravotním pojištění je v porovnání s efektem navýšení hrubé mzdy jednoznačný. Úhrada pojistného není pak navíc zaměstnancům daněna. Rada firem tak volí cestu, jak své zaměstnance motivovat, rozšířením dalších sociálních výhod, nastavením stabilizačního či věrnostního programu.“

Co v tomto směru nabízí Generali Pojišťovna a.s. speciálního?

„Pro tuto skupinu zájemců jsme připravili produkt životního kapitálového pojištění pro případ dožití, u kterého pro uzavření pojištění pojišťovna nezkoumá zdravotní stav klienta. Je tak vhodný právě

pro nabídku do firem, a to především pro jednoduchost uzavírání smluv. Právě i díky tomu v závěru roku 2001 vrcholil zájem o životní pojištění, aby i na poslední chvíli mohli klienti čerpat daňové výhody. Vždyť úhrada pojistného v posledním měsíci roku 2001 ve výši 12.000,- Kč umožňovala uplatnit již v lednu roku 2002 odpočet uvedené sumy od daňového základu a ušetřit tak na daních.“

Co ale ti, kteří nenaplnili podmínku výše platby umožňující daňový odpočet?

„Závěrečnou etapou pro uvedení daňových výhod sjednaného životního pojištění v praxi bylo rozesílání informačních dopisů klientům, ve kterých pojišťovna potvrzuje klientům částku hrazeného pojistného za uplynulé zdaňovací období (tedy za období roku 2001). Z celé řady telefonických reakcí bylo zřejmé, že většina našich klientů, kteří neobdrželi potvrzení o úhradě pojistníka u sjednaného životního pojištění, nesplňují podmínky definované zákonem. Těmto klientům pak nabízíme možnost pro úpravu sjednaných pojistných smluv či uzavření nové smlouvy životního pojištění.“

V roce 2001 jste rovněž nabídli produkt investičního pojištění. Jak byste jej charakterizoval a jaký o něj byl zájem?

„Tyto produkty jsou převážně vhodné pro ty, kteří chtějí volit vlastní cestu pro zhodnocení svých finančních prostředků. Na druhé straně riziko výnosu či ztráty financí je plně na straně pojistníka. Po 10 měsících prodeje investičního pojištění se můžeme pochlubit příznivými výnosy u všech našich fondů (správa fondů je Generali Pojišťovna a.s.). Akciový fond (nejcitlivější barometr vývoje hodnoty fondů) je ve srovnání s hodnotou burzovního indexu PX50 příznivější, jeho hodnota od založení fondu roste dynamičtěji. Produkty investičního pojištění jsou navíc unikátní, a to především tím, že vedle možnosti vlastní investiční strategie lze finanční prostředky z vlastního pojištění

čerpat již během pojištění či ukládat mimořádné úložky nad rámec sjednaného pojištění. Ostatně všechny tyto informace můžete nyní nově studovat na našich webových stránkách.“

A na závěr krátký pohled do budoucna. Jaký bude podle vás rok 2002?

Podle dosavadního vývoje, lze předvídat, že stávající rok bude obdobím, ve kterém zájem klientů nebude menší. Očekáváme silný zájem o pojištění především ze strany zaměstnavatelů. Vedle firemní klientely nepochybně bude i nadále zvýšený zájem klientů z řad fyzických osob. Téma zabezpečení stáří či spoření na stáří, a to právě prostřednictvím životního pojištění, bude jistě velmi často i v letošním roce diskutováno, a to neohledně na to, že je letošní rok rokem volebním.

Generali Pojišťovna a.s.

Generální ředitelství
Bělehradská 132, 120 84 Praha 2
Telefon (02) 21091 000
Telefax (02) 21091 300
Bezplatná infolinka: 0800 150 155
E-mail: servis@generali.cz
Internet: <http://www.generali.cz>

ARCHA

Zpravodaj ČRD M o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016
Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava, č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999
Redakce: Mgr. Jiří Zajíc, Michala Rocmanová ak. mal., Jakub Kořínek

Adresa redakce:

Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 02/24102209, fax: 02/24102541
e-mail: archa@adam.cz
IČO: 68379439

Sazba a lito P. Komárek LOTOS a.p.s.
Fotografie z archívů členských sdružení ČRD M
Příspěvky přijímáme nejlépe ve WORD 7.0
Vychází 10x za rok

Dračí smyčka 2002

V sobotu 16. února patřil brněnský Labyrint účastníkům uzlovací soutěže PTO Dračí smyčka. V základních kategoriích se sešlo celkem 213 soutěžících, navíc se nechalo přesvědčit také 29 vedoucích v kategorii Old – štafeta poslepu. Výkony byly tradičně výborné, i když rekordy padly pouze dva. Jeden „detail“ však byl netradiční: pomocníků z naší 10. a 32. Severky i ostatních oddílů se sešlo tolik, že jsme měli občas problém všechny zaměstnat – díky nim vše proběhlo v pohodě.

Jubilejní 50. ročník mládežnické Rally FICC úspěšně proběhl 27. 3. - 1. 4. na pražském kempu Džbán. FICC je mezinárodní federace kempingu a karavaningu, jejímž členem je prostřednictvím Českomoravské federace kempingu a karavaningu i Asociace TOM. Každý rok je období

Velikonoc určeno mezinárodnímu setkání, kde se pravidelně sjíždí na tisíc mladých lidí převážně z Evropy, ale i ze zámoří. Letošní Rally pořádala A-TOM za podpory KČT.

Doc. JUDr. Petr Pithart, předseda Senátu Parlamentu ČR se setkal ve čtvrtek 4. 4. 2002 v diva-

delním klubu Rubín se zástupci dětských a mládežnických organizací při neformální diskusi o všem, co zúčastněné zajímalo. Hovor se dotkl mnoha témat, např. minulosti pana Pitharta a jeho rodiny, současné politické situace i politiky obecně nebo třeba známé výpravy pana předsedy na Kubu. Pohodovou atmosféru setkání dotvořilo několik vstupů skupiny hudebníků.

Den otevřených kluboven pořádal Junák 6. dubna – veřejnosti byly v ten den

otevřeny skautské klubovny po celé republice. Pro příchod byl připraven bohatý doprovodný program – výstavy, nejrůznější hry a soutěže, promítání videa a další atrakce.

Provoz Internetového klubu

Informačního centra pro mládež a programu profesní diagnostiky, který je určen pro mládež ve věku 14 a 15 let byl zahájen v pátek 12. 4. 2002 v prostorách ICM na Senovázském náměstí 24 v Praze 1.

Bylo

- 28. 3. – 1. 4. **50. Mezinárodní FICC Rally** – Praha, A-TOM
- 4. 4. **Setkání Petra Pitharta** se zástupci sdružení dětí a mládeže – Praha, A-TOM a ČRDM
- 5. – 7. 4. **Dobrý tábor, to je dřina II.** – příprava vedoucích, Rajnochovice – Sarkander Olomouc
- 11. – 14. 4. **Duchovní interaktivní seminář**, Solný mlýn – YMCA v ČR
- 12. – 14. 4. **Človíček pomocníček**, Lukov – Malý princ
- 12. – 14. 4. **Mladé Hornácko** – 30. ročník festivalu, Velká nad Veličkou – FoS ČR
- 12. – 14. 4. **Co je v dubnu za kamny?** – práce na hradě Hartenberg, Hřebený – INEX SDA
- 15. – 22. 4. **„Plastikiáda“** – výstavy výrobků z odpadového materiálu, Zlínský kraj – AMD ČR
- 19. 4. **Chceme krásný slatňanský park**, Slatiňany – OS Altus
- 19. – 21. 4. **Tábornická škola v Chotěboři** – Dorostová unie-sdružení křesťanských dorostů
- 20. 4. **Seniorská liga** – malá kopaná r. nar. 1984 a starší, Praha – SHM
- 24. 4. – 3. 5. **XIII. Mezinárodní hry salesiánské mládeže**, celoevropské hry, Catanie - Sicílie – SHM
- 25. – 28. 4. **Tensingový festival**, mezinárodní, Bohumín – YMCA v ČR
- 26. – 28. 4. **Finále VII. ročníku „Debatní ligy“** v českém a anglickém jazyce, Olomouc – ADK
- 26. – 28. 4. **Republikové finále Pentatlonu**, Tachov – Pionýr
- 27. 4. **Naučná stezka „Údolím lišky Bystroušky“**, Bílovice n. S. – MKMV Brno
- 28. 4. **Setkání dětských souborů**, Val. Klobouky – FoS ČR

Bude

- 3. – 5. 5. **Středočeský folklorní festival**, Tuchlovice – FoS ČR
- 5. 5. **Setkání dětských muzik**, Frenštát p. R. – FoS ČR
- 9. – 12. 5. **Človíček pomocníček**, Sobotín – Malý princ
- 10. – 12. 5. **Víkend s prací na ekologické farmě**, Farma Kubikovy duby – INEX SDA
- 11. 5. **Folkový kvítek 2002** – 11. ročník, finále, Konopiště u Benešova – Květ
- 11. – 12. 5. **Zpěváčci** – celostátní soutěž dětských zpěváků lidových písní, Velké Losiny – FoS ČR
- 17. – 19. 5. **Republikové finále Přírodovědné stezky**, Teplice – Pionýr
- 18. 5. **Festival 2002** – přehlídka činnosti klubů SHM k 10. výročí založení sdružení, Pardubice – SHM
- 18. 5. **Jaro na dědině** – oživené expozice, skanzen Rožnov p. R. – FoS ČR
- 23. – 25. 5. **Finále o „Zlatou srnčí trofej“**, Pernštejn – Moravský klub Myslivecké výchovy Brno
- 23. – 26. 5. **Bambiriáda 2002** – ČRDM
- 24. – 26. 5. **„Dětská debatní liga“** – finále soutěže pro děti ze ZŠ, ADK
- 24. – 26. 5. **Mraveniště** – setkání všech aktivních členů YMCA v ČR, Soběšín
- 25. 5. **Turnaj 5P** – celostátní turnaj ve volej balle, Písek – SHM
- 25. 5 – 15. 6. **Krajská kola závodu vřát a světlušek** O putovní totem náčelníka a O putovní vlajku náčelní – Junák
- 31. 5. – 2. 6. **Dětský festival Štěpy** – XI. ročník, mezinárodní, Veselí n. M. – FoS ČR